

оставите? Вий вземахте почти цѣла Бѣлгария, забѣлѣжихъ съ насмѣшка азъ, като станахъ на крака.

Спогледаха се единъ други и то твърдѣ съмнително, пъкъ тогава единъ отъ тѣхъ ме запита и то съ единъ доста сириозенъ тонъ.

— Що е то бѣлгаринъ и Бѣлгария?

— Шомъ излѣзите отъ прѣдѣлитѣ на сегашна ваша Сърбия, ще стѣпите въ една земя, която се нарича Бѣлгария и се населѣва отъ бѣлгари, потомци на Симеона великий.

— Не сме чели въ сръбска история за бугари, нито въ джоографията за бугарско царство, каза единъ отъ стоящитѣ.

— Въ вашата история и джоография може да нѣма нищо писано за Бѣлгария и за бѣлг. народъ, обаче въ нашата бѣлгарска история е казано че бѣл. царство въ врѣмето на старитѣ бѣлг. царе се е простирало между рѣката Дунавъ на сѣверъ, Бѣлѣ-градъ на западъ, сръдиземно море на югъ и черно море на изтокъ.

Всичко това бѣ достатъчно да раздразни хайванскитѣ страсти на тия изтрити сърби, а псувнитѣ почнаха да се сипятъ по адресъ на *бѣлгарскиятъ 350 отиш*. Работата дойде най-послѣ до бой. Другаритѣ, макаръ и да се казваха старо-сърбиянци, нишо не имъ прѣчеше да откриятъ своитѣ вътрѣшни възмущения и да излѣятъ своя гнѣвъ върху тая спанъ отъ сръбска пияна интелегенция. Страшна врѣва се подигна. Цѣлъ скандалъ бѣ вече. Довтаса полицията съ своитѣ пандури и работата се пооталожи. Почнаха да ме наричатъ сръбски циганинъ, вѣроятно защото съмъ възчеренъ. Полицията нехаяше и съ удоволствие гледаше на това. Хотелджия забѣлѣжи на тия пандури, че тѣ трѣбва да се държатъ като полиция. Тогава чакъ работата взема другъ край и послѣдната покани брачата за дома имъ. На сутринята, 2 часа прѣди да се съмне, вратата на хотела се захлопа. Това бѣха